

Tale ved mors begravelse 24 maj 2012.

På familiens vegne vil jeg gerne sige et par ord her ved mors begravelse.

For 16 år siden døde vores far i en alder af 86. For få dage siden døde vores mor i en alder af snart 98.

For dem begge gjorde det sig gældende at de hver især var ud af en stor søskendeflok. Far den yngste ud af 8 søskende og den sidste af dem der gik bort. Mor den yngste ud af 6 og den sidste der gik bort.

Det giver en lidt at tænke over. Vi har altid inden for familien haft en der var ældre – et generationsled, der var ældre. Nu er vi selv de ældste. Man kan også sige, hvor har vi været privilegeret at have haft en rask og frisk mor når man selv er 70.

Da vi 3 søskende forleden sad og holdt mor i hånden var der mange tanker der løber igennem en.

Tanker der gik på, hvor flittig disse hænder har været. Jeg er overbevist om at hun fra helt lille har været nød til at bruge hænderne på Skelbo. I den tid jeg har kendt mor – og det er trods alt 70 år – har jeg set mor som meget flittig. Hun har altid ville gøre det så godt som muligt. På Skelbo sørgede hun for at der altid var mad med hjem til feriegæsterne. Når alle var gået i seng kunne hun forberede maden til næste dag eller finde på at lakere gulvet i en stue eller værelse, således at man kunne gå på det næste dag. Flittig var mor, meget flittig.

Hun var bestemt ikke glad for at vi flyttede fra Skelbo til Sallinge i 57. Men mor tog straks fat på at få gjort huset i Sallinge til et hjem som vi børn og senere børnebørn alle kom til at sætte stor pris på. Det var flot gjort mor.

Når vi kom til Fyn en sen fredag aften, hvad var mere naturlig – mor serverede verdens bedste frikadeller. Børnebørnene skulle altid gætte hvad de skulle have at spise. De tog aldrig fejl – frikadeller.

Hun var tidlig oppe om morgenen – serverede hjemmebakket birkesbrød og når vores børn var alene på ferie i Sallinge gik konkurrencen altid på hvor mange portioner øllebrød de kunne spise. Det er vel overflødig at fortælle – børnene vandt altid.

Når vi skulle hjem fra Sallinge sørgede mor for at vi havde mange frostvarer med hjem. På et tidspunkt havde de 3 dybfryser. Mor tænkte meget på, at vi skulle have

det godt. Lige før vi kørte løb hun altid og hentede et eller andet de små – vores børn – kunne spise på vejen hjem.

Sådan var hun kærlig og hjælpsom. Tak mor.

Når vi var med mor i byen kom mor hurtig i snak med andre mennesker. Inden de andre stor set nåede at få sagt noget, havde mor fortalt, hvem hun var og hvem vi var. Kom nu frem – ja vi skulle vises frem, men mor var stolt når hun så fortalte at det var Povl og Signe eller det var Birgit og Jørn eller det var Inge og Jørgen. Den ældste af min børn. Fik også fortalt hvor vi boede, hvor mange børn vi havde. Det var rigtig sødt mor, men sommetider var vi faktisk en smule generte.

De fik også at vide at du havde været tilsynsførende ved Hjemly Fri og Efterskole og du kunne komme der lige så tit du ønskede. Gymnastik fortalte du også om, om din og fars forskellige højskoleophold alt i mens vi stod der ved siden af og ventede på at komme videre med indkøb eller hvad det nu var.

Da Inge og jeg kom hjem til Greve i søndag sidst på eftermiddagen havde vores børn lavet aftensmad til os. De havde været sammen hele dagen og selvfølgelig talt om oldemor.

Medens vi spiste fortalte jeg med en smule tristhed i stemmen om oldemors sidste timer og hvad der skete med oldemor i søndags. Alle – også de små var trist til mode. Snakken begyndte pludselig at gå blandt de små, hvor de skulle begraves når den tid kom. Sebastian ville begraves på månen, Sofie på en flot stjerne, Selma sagde meget fornuftig, hun ville begraves på en kirkegård. Augusta på 5 sad lidt og vi kunne se at hun tænke sig godt om. Så kom hendes svar: jeg vil gerne begraves i Tivoli. Herligt, så fik vi alle et smil over os.

En stor tak til Jytte og Ove Ilum, Inger Winther og Elly for hyppige besøg hos mor. En endnu større tak til Birgit. Du har vel nok været sød ved vores mor, og Jørn du har altid fulgt med. Tusind tak for det.

Mor tak for alt hvad du har gjort for os. Ved denne lejlighed er der mange dejlige minder der løber igennem en. Tak mor. Vi har en fantastisk positivt minde om dig.

Skal vi mindes mor.